

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

5 1979

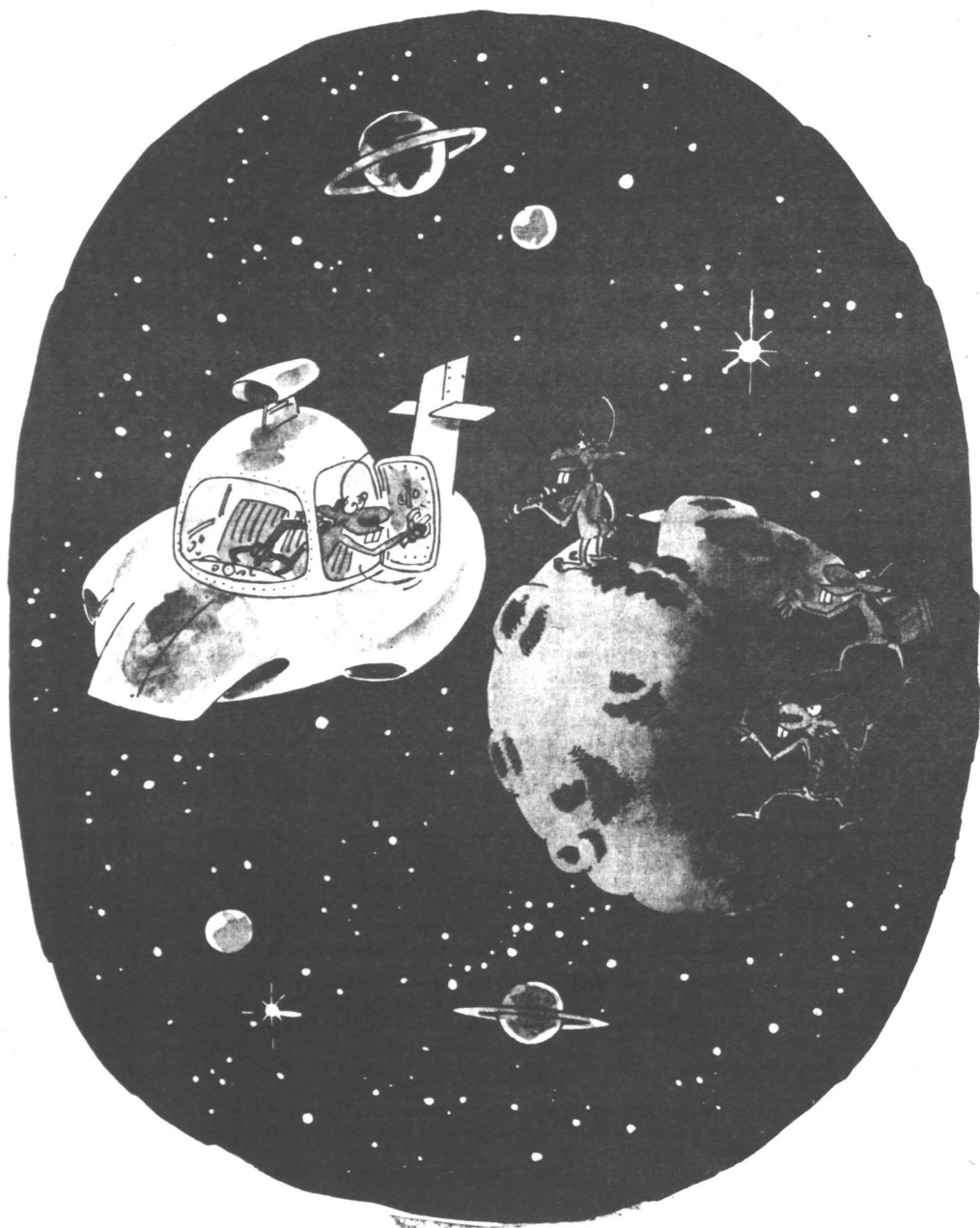
Nr.

NORSK UFO CENTER

Postboks 1155, 5001 Bergen.

DE SMÁ GRÖNNE MENN

RAPPORTNYTT, Norges eneste offisielle UFO tidsskrift.

Utgitt av Norsk UFO Center, Vestlandet.

Post og bestillingsadresse: Norsk UFO Center, Postboks 1155
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året. Abonnementspris: Kr. 30.-

Ansvarlig utgiver: Finn W. Kalvik. ☎ 05 - 28 01 26

Redaksjonsmedarbeidere: R. Ellingsen. Kenneth Nilsen. Marit Boge.

Per A. Hatlen. Red.sekretær: Egon Nielsen. ☎ 05 - 16 09 78

Internt UFO Forum. Medlemsblad for Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 50.- (årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen, Boks 291/4801 Arendal, Postgiro: 3 92 82 80, oppnås tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum, med 6 nummer pr. år.

Redaktør: Terje Hansen. Red.sekretær: Anne Mostad. ☎ 032 - 27 7 78

NUFOC Nord-Norge: Postboks 5010 / 8015 Hunstad. ☎ 081 - 27 6 38

NUFOC MIDT-NORGE (Sentraladministrasjon): Postboks 2119 -
7001 Trondheim. ☎ 075 - 59 9 13

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14 / 3133 Duken. ☎ 033 - 83 6 06

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4 / 4800 Arendal. ☎ 041 - 22 0 86

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155 / 5001 Bergen. ☎ 05 - 28 01 26

Rapportsentralens ekspedisjon: Kåre Jan Nordnæs/Hallskaret 48,
5095 Ulset. ☎ 05 - 18 38 07

Utrykningsseksjon A / Seksjonsleder Arne Smevik / Box 116,
1501 Moss.

Utrykningsseksjon B / Marin/Land (Tønsberg) Postboks 14,
3133 Duken.

R A P P O R T N Y T T nr. 5 1979

I dette nr. skriver vi om:

Norske observasjoner.....	side	4
Svenske observasjoner.....	"	15
"Pressebrev" om "UFO-svev".....	"	18
Rapport fra Finland.....	"	20
Fra Canada og U S A.....	"	21
Nærkontakt med fjernstyrt UFO ?	"	22
Havarete UFO-fartøy. forts. fra forr. nr.-....	"	25
Forfulgt av UFO - England.....	"	27

Kongress

August 26.-27; var det Internasjonal UFO-kongress i London. Men det er ikke meningen her å gi noe referat derfra. Det tar Internt UFO Forum- seg av.

Men den allestedsnærværende astrofysikeren dr. J.Allen Hynek, var hovedtaler på kongressen, og foredrog om emnet: Mot en arbeidsklassifisering av UFO-fenomenene. Det ble også dannet en arbeidsgruppe, som fikk navnet: "The International Working Party Over The UFO-Question". Og i Hynek's definisjoner derfra het det bl.a. - og dette ble vedtatt på kongressen - at ordet 'objekt' skal erstattes med 'fenomen', men uttrykket 'UFO' bør bestå. Og takk og pris for det... - for eller skulle vår organisasjon blitt hetende: Norsk UFF Center, og hans egen (Hynek's) Center for UFF Studies (!).

Men tilbake til benevnelsen: Uidentifiserte Flygende Fenomener. Når en flygende gjenstand forblir uidentifisert etter nøye gransking, må denne betraktes som et fenomen. Og dermed får vi "smør på flesk", i og med at gjenstanden er et uidentifisert fenomen! Så hva mr. Hynek og arbeidsgruppen egentlig har ment med dette forslaget, er uvisst, men det løser i hvertfall ikke UFO-gåten!

"Null-time" for 1979, nærmer seg. Og jeg skulle vel nevne økonomien sånn rent forbigående. - Vi kan ikke se bort fra at en del ting blir dyrere i 1980, men vi velger å holde samme abonnementspris også neste år - kr. 30.00. Det skal vel holde hardt, men vi tar dog med takk i mot større beløp av de av våre lesere som har anledning å gi noen kroner mer.

Godt Nyttår! Og velkommen som fortsatt lesere av Rapportnytt!

Red.

N O R G E

v/ F.W.K.

Påsken 1970

Namdalen.

"På veien sydover ned Namdalen etter endt Påskeferie i året 1970, ca. kl. ett på dagen, fikk vi plutselig følge av en gjenstand som fløy ved siden av bilen på ca. 40-50 meters avstand", forteller Finn Kehler Syversen, til vår medarbeider. -Og han fortsetter:

"Gjenstanden (objektet) fulgte bilen i nøyaktig 100 km/t. En tre-rekke på venstre hånd hindret oss litt i å få se den helt klart, men mellom trærne var det ikke vanskelig å følge den med øynene likevel, fordi det var glissent, og vi kunne skimte småkupert terreng bak trærne. Vi hadde ingen biler foran eller bak, så tidspunktet syntes for meg beleilig valgt.

Først trodde jeg at det var en av forsvarrets jagerfly som fløy bak trerekken, men 100 km/t. var for lav hastighet. Vel, jeg prøvde å si til meg selv, 'det er et helikopter', enda jeg allerede hadde fastslått at det var det ikke. Da det var jeg som først fikk øye på gjenstanden så det var naturlig at jeg først trakk mine konklusjoner, ville jeg nå ha min kone til å komme med sine bemerkninger.

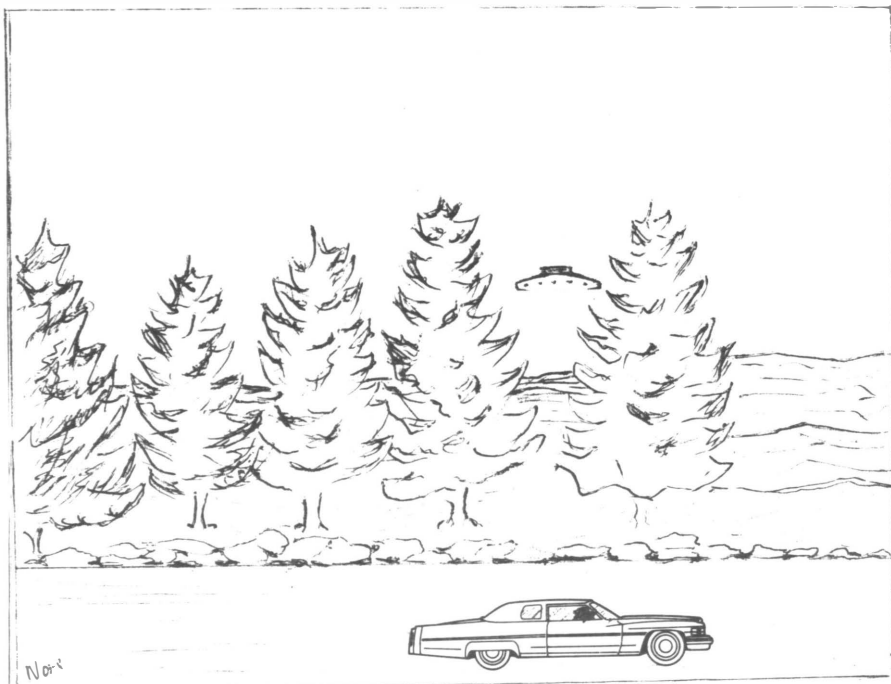
Jeg sa derfor: 'Vil du være så snild å se ut av venstre bilvinduet og se om det er noe bak trærne der?' "Ja, det er et fly der", svarer hun. Jeg spør videre: 'Kan du se om det har noen halefinne?' "Nei, det har det ikke", svarer hun. Jeg fortsetter: Kanskje det er et helikopter da, siden det holder samme hastighet som oss' sier jeg i det jeg kontrollerer farten som var 100 km/t. Hun dytter til meg og ler i det hun sier overlegent. "Du ser vel at det ikke er noe helikopter". Så blir hun med ett alvorlig og nærmest litt ergerlig og tilføyer med, "Du vil vel ha meg til å si at det er en sånn der flyvende tallerken".

"Nei", svarer jeg, "jeg vil ikke ha deg til å si noe annet enn du selv vil, men du ser jo selv følgende: Gjenstanden flyr parallelt med oss i samme hastighet. Det er ikke noe fly og ikke et helikopter. Det har gjemt seg bakom trerekken, og det finnes ingen andre biler på veien hverken foran eller bak", sier jeg. "Videre har jeg følelsen av at de som flyr gjenstanden vil tiltrekke seg oppmerksomhet fra oss".

Min kone var ikke uten videre enig, men ble tydelig usikker og litt engstelig. Jeg prøvde å berolige henne litt, og sa at nå er det snart slutt på trerekken på venstre hånd, og gjenstanden må komme tilsyne. Innerst inne ønsket jeg ikke dette, fordi jeg også var litt engstelig. Jeg hadde hele tiden følelsen av en intens kontakt med gjenstanden uten at jeg kan definere dette på annen måte enn telepatisk.

Da det var ca. 100 meter igjen av rekken med trær som delvis skjulte objektet, begynte den å legge om kursen idet den hevet seg noe og la seg i tilnærmet 45° vinkel i forhold til veien vi kjørte på.

Det var nå slutt på trerekken. Jeg stanset bilen og kunne nå se den ganske tydelig fjerne seg i østlig retning, og den hadde nå inntatt vertikal stilling igjen.

Den så ut til å være sølvblank, og formen var for meg noe oval. Jeg anslår gjenstanden til å være sirkelrund med en diameter på ca. 10 meter. Høyden i sentrum av gjenstanden kan ha vært tre meter eller kanskje noe mer. Den fjernet seg som sagt fra oss med en lyd-~~løs~~ flukt samtidig som den senket seg. Så forsvant den bak en liten kam, og jeg sa til min kone, 'der landet den'. Jeg hadde for en liten stund nesten glemt hennes tilstedeværelse. Den intense spenningen var fortsatt tilstede og jeg innledet en liten samtale med min kone. 'Hva skal vi gjøre?' Gjenstanden var nå usynlig fra veien, og avstanden til der den måtte ha landet kunne kanskje være 200-300 meter.

En bil kom tilsyne sydfra og passerte oss. Min kone svarer så på spørsmålet mitt. "Vi gjør vel ingenting og kjører videre", 'Vel', sier jeg, 'men det virket ikke som "de" hadde noe ondt i sinne', ellers kunne "de" eliminert oss på null time. Kanskje har "de" bare lyst på en kontakt uten for mange vitner, siden "de" prøver å lokke oss vekk fra veien. - Hun ville tydeligvis ikke fortsette diskusjonen, fordi hun sannsynligvis var meget usikker. Vi hadde to barn sovende bak i bilen, så kanskje hun var engstelig av den grunn.

Jeg fortsatte med å fortelle hvilke hjelpemidler vi hadde til rådighet i bilen for eventuelt å forsvare oss, samt et et førsteklasses Leica-kamera med teleobjektiv.

Jeg prøvde med et forsiktig spørsmål: 'Vi kunne kanskje prøve å få tatt noen bilder?' - og så kan du ta med deg U.S.-karabinen og to stk. magasiner til den, og jeg tar med Lugereren som ligger under setet'.

Min kone hadde fortsatt ikke særlig lyst, og ikke jeg heller for den saks skyld, men jeg håpet på støtte fra henne. Da hun imidlertid ikke kom meg i møte på noen vis, spurte jeg henne direkte om hun var redd, hvilket hun bekreftet. Jeg sa til henne at jeg også var litt

engstelig og la til at det hadde jo hendt at folk forsvant sporløst. Videre hadde det også skjedd at noen direkte bare ble eliminert o.s.v.

Vi ble derfor enige om at vi skulle kjøre videre, og likeledes skulle vi bare glemme hele opplevelsen og ikke snakke til noen om hva vi hadde sett. Vi hadde ikke noen bilder å vise til, heller ikke noen notater, så vi kunne bare regne med at folk ville le av oss.

I dag har det imidlertid vært så mange observasjoner, og også kontakt på forskjellig vis, at jeg ikke er redd for å føye denne observasjonen inn i rekken av de allerede mange foreliggende beretninger.

Jeg skal få tilføye at jeg allerede mange år før denne episode hadde lest og tenkt meget over dette emne med UFOer, men hadde aldri drømt om at jeg i mitt liv skulle være så heldig å få se et UFO på så nært hold.

Jeg har senere ikke sett noe liknende, men har bestemt meg for at neste gang, hvis det blir noen, ikke skal være så bekymret, men tvert imot gi meg til kjenne og forsøke å oppnå direkte kontakt".

Rapportsentralen.

Tegning: Johan Nordvik.

|||||

010179/I

Brøytestasjonen i Breidalen- Strynefjellsvegen.

Birger Meland, forteller at han den 1. januar var på vei fra Grotli til Stryn over Strynefjellsvegen. Han var passasjer i en personbil. Sammen med ham i bilen var Tor Dahle (24) og Arne Dispen (28).

"Klokken var ca 18,00 og vi befant oss noen kilometer vest for Grotli da jeg reagerte på en kort serie med skarpe, hvite lysglimt. Lysblinkene kan best sammenlignes med blitzlys, men meget kraftigere. Da ser jeg et lys ganske høyt på himmelen. Dette lyset beveget seg, stanset opp, beveget seg igjen - o.s.v. Vi tenkte først på fly, men utelukket dette hurtig. Fly beveger seg ikke på denne måten. Noen vil kanskje si det var en meteor, men dette utelukker vi like så kategorisk. - Meteorer har jeg sett tidligere. Vi kjørte videre til brøytestasjonen i Breidalen. Der gikk vi ut av bilen og fortsatte observasjonen.

De øyeblikkene gjenstanden holdt seg i ro, minnet den litt om en stjerne, men stjerner beveger seg ikke i slike "froskehopp" frem og tilbake - noen ganger høyt - andre ganger lavere på himmelen. Lyset var som sagt hvitt, men det forekommer meg at det var et rødlig skjær i forbindelse med manøvreringen.

Etter en stund tvang kulden oss tilbake til bilen. Temperaturen var i nærheten av -30° C. Det var klart vær uten måne og lettskyet i øst.

Idet vi skulle til å stige inn i bilen, kom det igjen et skarpt lys-blink, og der hvor lyset hadde vært kom det tilsyne en gjenstand. Den var hvitlysende og hadde omriss som et "byvåpen". Gjenstandens størrelse kan sammenlignes med omlag $4/5$ av fullmånen, slik vi ser den.

Denne siste fasen av observasjonen stod ikke lenge på, bare noen sekunder. Gjenstanden forsvant i en gul stripe mot øst. Hastigheten som den hadde da den forsvant, tør jeg ikke engang gjette på. Når jeg f. eks. sier 100.000 km/t, er dette mere som en illustrasjon enn et reelt forsøk på å anslå hastigheten. Vi registrerte ingen lyd fra gjenstanden.

Hverken jeg eller mine kamerater har tidligere sett noe tilsvarende. Selv om manøvrene virket planløse, slår det meg at dette må være noe som er underlagt en slags kontroll, og at gjenstanden må komme utenfra et sted. Skulle jeg tolke mine følelser i det kvarteret observasjonen varte, må jeg si at jeg nærmest følte redsel".

Per A. Hatlen/Midt-Norge.

Tegning: Trond Pedersen.

101

190379/I

Høyjord.

Stevnemøte for to UFOer.

Constanse Blom, forteller at hun sammen med sin søster, Birgitte, og Knut Ljosland, nettopp var kommet hjem fra arbeid kl. 21,30. Kommet inn i stuen, ser hun fra vinduet at Knut står og betrakter noe på himmelen.

Hun og søsteren blir bedt om å komme ut, og de ser rett mot øst, en stor lysende gjenstand. I samme øyeblikk kommer gjenstand nr. 2, fra nord i en bue. Det ser ut som de skal møtes, og nr. 2 forsvinner bak en tregruppe.

De stod lenge å betraktet gjenstand nr. 1, da den lot til å fly rolig rett frem over terrenget. Knut tar bilen og kjører innover for om mulig komme lyset nærmere. Dette ble resultatløst.

Lys nr. 1 var gul-orange. Ingen lyd hørtes under observasjonen, som varte i fem minutter.

Odd Gunnar Røed/Øst

Tegning: Johan Nordvik.

240779/I

Bergen.

Kjell A. Brekke, ser fra leiligheten sin - omkring midnatt - ett lysende objekt i nærheten av stjernebildet Ursa Major (Storebjørn). Det beveget seg fra zenit og stoppet. Så flyttet det seg igjen, litt hurtigere enn før og foretok kursendring.

Da det kom i nærheten til en av stjernene i "vognen", sluknet det straks etter det igjen hadde stanset i 45° høyde.

Fargen var krystall-hvit. Koronaen var litt svakere enn selve lyset. Obs.tid: ca. 30 minutter.

Rapportsentralen.

Tegning. Trond Pedersen.

250779/IBergen.

Det var i slutten av juli måned at Bergen hadde besøk av uidentifiserte objekter. Kjell Arne Brekke, ser igjen en tydelig tallerkenformet gjenstand i nordøstlig retning, høyt oppe, også denne gang i zenit.

Den kom til syne mellom midnatt og klokken ett på morgene. Han glemte å ta nøyaktig tid. Fargen var krystall-klar, og den fløy langsomt - senere enn et fly. Været var klart over det meste av himmelen. Den stoppet tre ganger og blinket, og den posisjonsnavigerte hver gang den blinket. Den fløy tilbake til samme utgangssted i en triangelformet kurs, og skiftet lysfarge fra krystall-hvit til mere gul-hvit, men lyste like klart. Så økte den hastigheten og forsvant i nordvestlig retning og rett opp i voldsom hastighet.
Obs.tid: ca. 15 minutter.

Rapportsentralen.

300779/IBergen.

Vår observante mann. Brekke, har igjen en observasjon omkring midnatt, og igjen et krystallklart hvitt lys i nordvestlig retning i zenit. Vi skylder å gjøre oppmerksom på at Brekke er amatørastonom og studerer nattehimmelen så sant det er klarvær. Og det var en klar nattehimmel forteller han, og objektet kom tilsyne ved Ursa Major og gikk i østlig retning. Etter 15 minutter sluknet den brått og viste seg ikke igjen.

Rapportsentralen.

010879/IBergen.

"Minibølgen" over byen ble avsluttet 1. august, og denne observasjonen ble også foretatt ved midnatt av Kjell Arne Brekke.

Et klart hvitt lys i sørlig retning fløy langsomt i nordøstlig kurs. Det hvirket som om det stoppet, som om den orienterte seg. Så fløy det videre i moderat hastighet og blinket pulserende og ble borte bak et skylag. Høyden har ikke vært stor da lyset så ut til å berøre skylaget. Da det kom tilsyne igjen saknet det farten og sluknet.

Obs. tid: fem minutter.

Rapportsentralen.

300979/ILeirvik - Stord.Lysende gjenstander krysser Leirvik.

Søndag morgen 30. september, ser Magne Matre 4 lysende gjenstander komme fra hver himmelretning i stor høyde, ca. 40°.

"Jeg kikket tilfeldig på himmelen og klokken var 03,30. Fikk øye på et lysende objekt som kom sørfra, det var gulaktig i fargen. Hastigheten var stor til å være fly, men det var ingen lyd å høre. Det fløy rett frem med konstant lysstyrke, og etter en stund forsvant det i horisonten.

Plutselig kom tre til så å si på samme tid. De fløy med samme hastighet, men kom fra andre himmelretninger og forsvant også etter en stund i horisonten."

Stein Stendahl/Vest.

Tegning: Trond Pedersen.

Kommentar: Minst ett av objektene kan ha vært et UFO. Såvidt vi vet, har vi ingen satelitter oppe som går mot jordens rotasjon. Dvs. fra øst mot vest.

Red.

111079/IBorge - Stokke.

Tron Olav Hotvedt og Mathias Hansen, ser klokken 23,00 et lyseblått objekt over Stokke.

"Jeg oppdaget et lys på himmelen som beveget seg raskt i forskjellige retninger.

Det var da på størrelse med en stjerne. Jeg ropte på Hansen som bor i samme hus, og vi stod begge og så på dette en god stund. Det beveget seg så raskt at noe lignende hadde vi ikke sett før. Jeg gikk så innendørs og ringte til Tønsberg Blad. Da jeg kom ut igjen var lyset borte. Vi stod en stund for å se om det skulle dukke opp igjen, men la ikke merke til noe annet enn noe som vi først trodde var en stjerne. Dette lyset ble fort mye større. Det kom raskt nærmere, og jeg vil sammenligne høyden med det, et småfly pleier å ha. Vi så antydningen til en slags gjenstand, men hørte ingen lyd fra den. Gjenstanden forsvant hurtig tilbake igjen og så til slutt ut som en stjerne som beveget seg henover himmelen. Etter ca. 15 minutter forsvant den bak skyer.

Odd Gunnar Røed/Øst

..

251079/I

S T O R D

Faglærer med 14 elever ser UFO

Vår medarbeider på Stord, Stein Stendahl, som er faglærer ved Stord Yrkesskole, Forteller til Rapportnytt:

"En elev gjorde meg oppmerksom på et sterkt lysskinn over fjellene bak Valevåg, på andre siden av fjorden. Lyset så ut som det stod rolig. Det sluknet og kom på igjen med en frekvens på ca. 10-12 sekunder.

Mitt første inntrykk var at solen ble reflektert i en blank kropp som dreide seg, slik at lysskinnet av og til forsvant.

Det er imidlertid svært vanskelig å avgjøre, idet vi hadde solen i øynene, og måtte skygge med hånden.

Etter en stund merket vi at objektet beveget seg svakt mot venstre, samtidig som det dalte ganske sakte. Det blinket på samme måte hele tiden, inntil det dalte ned bak horisonten (fjellet).

Grunnet solens stilling rett mot oss, kunne vi ikke se objektet når det ikke skinte i det.

Tid: 11,44 til 11,50. Værforhold: Klart med svak sydlig vind og 15°C.

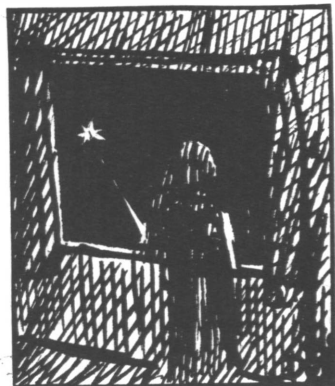
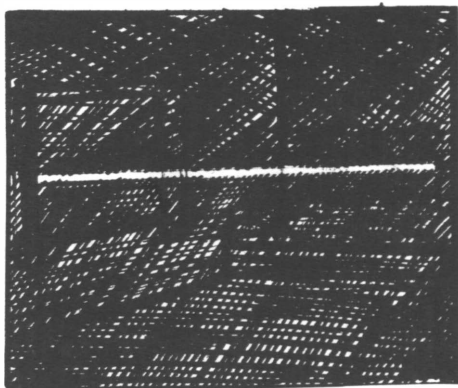

Stein Stendahl/Vest.

VALNESFJORD - AFFÆRENE. 11. og 20. september 1979.Reportasje og tegninger: Dag Ove Johansen/Nord.

Fru N.N., som var på besøk hos sin datter og svigersønn i Kåsmo i Valnesfjorden, ca. 40 km. fra Bodø, hadde natt til tirsdag 11. september, en selsom opplevelse som også kom i avisen: Nordlands Framtid, lørdag 15.09, men med mange unøyaktigheter. Etter direkte samtale med fru NN, som er hjelpepleier og i femti-årene, fikk man følgende rapport:

"Hun hadde lagt seg og klokken var omkring midnatt, da en kraftig lysstråle kom inn gjennom vinduet i soverommet. Det var et ufyselig vær ute, med regn og vind, derfor var vinduene lukket, gardinene var dog dratt fra, og ventilen i vinduets overkant var åpen. Huset tilhører familien Åsen, og er et forholdsvis nytt hus med sokkeletasje. Soverommet fru NN, lå i, var i annen etasje.

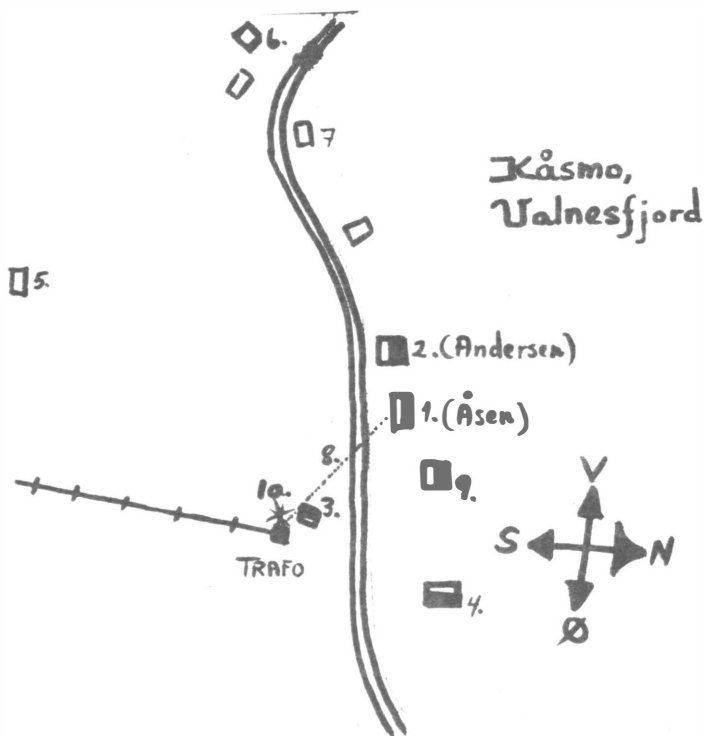

Fru NN, stod så opp og stilte seg i vinduet for å se hva dette kunne være. Hun fikk da i enden av strålen (8) øye på en flamme (10) som minnet henne om en sveise flamme, ute i mørket i retning av gasrøret (3) og Traføen, like over disse. Flammen var gulaktig i midten og ble rødlig i ytterkantene, akkurat som flammespissene i et bål.

Strålen, som syntes å ha sitt utspring fra dette "objektet", og som hadde kommet gjennom vinduet, var grønnlig. Hun kunne fremdeles se strålen komme ut av "sveise flammen", men etter hun hadde hørt en slags jevn, men kortvarig dur, sveipete strålen omkring, og det syntes henne som om den nå kom fra nabo huset (9), eller der omkring, og forsvant så ganske hurtig.

Det hele pågikk i en 10-15 sekunders tid, og hun tenkte på dette tidspunkt ikke noe videre over saken. Det falt henne ikke inn å sammenkoble noe UFO-problem med dette. Hun gikk tilbake til sengen og sovnet ganske raskt.

Etter en tids søvn, våknet hun frisk og opplagt, dog med noe murring i kroppen. Klokken hennes var 05,30, og hun stod opp for å vekke svigersønnen som skulle på jobb.

Han stod opp og kokte kaffe, men følte seg selv meget trett. Han kikket på klokken, og oppdaget til sin forbauselse at den bare var 02,30! De gikk derfor og la seg igjen uten at noe av nattens hendelser ble fortalt av fru NN. Hun sovnet igjen og våknet på nytt klokken 07,30 (etter hennes eget ur) og vekket sin datter. Datterens klokke var 03,30! - Da fortalte hun henne om opplevelsen omkring midnatt.

Senere på morgenen skulle de slå på reiseradioen i kjøkkenet (rommet ved siden av NN's soverom), men den virket ikke. Dette reagerte de ikke på da, for de gikk bare inn i stuen og slo på radioen der, som virket normalt. Fru NN, ville ikke ha noe snakk om opplevelsen, hun skulle samme dag reise hjem til en by lener sør i fylket. Under hele reisen hjem, følte hun denne merkelige murringen i kroppen. Klokken hennes gikk ikke normalt igjen før ut på torsdag 13.09. Reiseradioen virket som vanlig igjen først utpå onsdag 12.09.

Etter at moren var reist hjem, oppdaget fru Åsen, et merkelig svimerke i veggen over sengen til fru NN. Rommet er malt, en lysblå oljemaling på sponplatevegg. Svimerket så etter selvsyn slik ut:

En uregelmessig brungul flekk på størrelse med en fem-krone. Opp fra svimerket gikk to fjærlignende sotstriper ca. 10 cm. lange, svakt grå-aktige. Det var ingen blemmer i malingen. Det var som om bare siste malingsstrøk var brent bort slik at grunningen var igjen under. Fru NN, var glad for at dette hadde dukket opp, for hun hadde selv ikke sett flekken før hun reiste hjem. Hun hadde da i hvert fall ikke drømt det hele.

Hun fikk mer støtte i forbindelse med opplevelsen sin da også nabofruen i hus (2), fru Gunhild Andersen, omkring midnatt hadde hørt denne duren som varte bare noen få sekunder. Gunhild Andersen skulle senere, natt til 20. september, få oppleve en like selsom sak (s.d.).

Fru NN, som selv hevder hun tror på UFOer, begynte ikke å tenke på at hun selv hadde sett en slik, natt til 11. september, før hun fikk høre at andre også hadde hatt opplevelser samme natt.

I hus (6), et nybygg under oppførelse, hadde lyset omkring midnatt begynt å pulsere kraftig, for så å bli borte. Deretter kom det tilbake, for igjen å pulsere å slukne. Da det kom på nytt, forble det på.

I hus (5), hos Ottar Noreng, hadde et elektrisk veggur stanset på 00,00. Dette uret stod altså slik om morgenen da de stod opp.

Det samme skjedde i huset (7), ca. 2 km. i luftlinje fra hus (1) hos Conny Bringsli. El-uret hadde stanset på 00,00.

I hus (4), hadde en hund begynt å knurre kraftig omkring midnatt.

Det ble registrert strømstans omkring midnatt, men el-urene hadde likevel ikke begynt å gå igjen etter at strømmen kom tilbake. Urene begynte ikke å gå før langt ut på tirsdag 11.09.

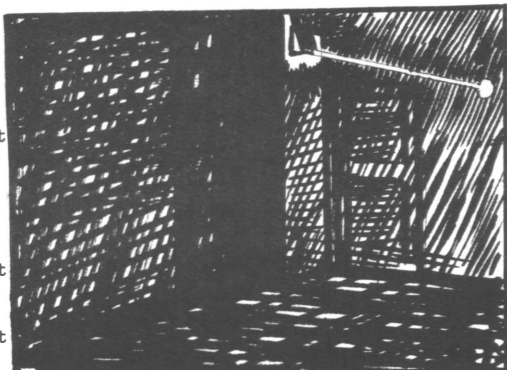
I garasjen (3), stod en traktor med et forholdsvis nytt 12v batteri. Dette var tirsdag 11.09, helt flatt og utladet.

Familien Åsen er meget opptatt av det som skjedde 11.09, og dette ble forsterket etter at nabofruen Gunhild Andersen natt til 20. september har sin opplevelse.

Og her kommer den:

Natt til torsdag 20. september -79, er også stormfull, regn og vind. Gunhild Andersen har nettopp lagt seg, men får ikke sove umiddelbart. Omkring 00,30-tiden oppdager hun gjennom luftventilen i pipen, et skarpt hvitt lys inne i pipen.

Hun kan se at hele pipen liksom blir opplyst innvendig. Luftventilen står i ca. 30 graders luftestilling, og hun ligger slik at hun kan se inn i pipen. Like etter at pipen blir opplyst innvendig, kommer en kraftig lysstråle rett ut av ventilen og ut i rommet. Fremme på spisen er det en gulrød kule på størrelse med en appelsin. Strålen med kulen raser lynraskt frem og tilbake før den trekker seg hurtig tilbake inn i pipen igjen og det blir mørkt i rommet og inne i pipen.

Gunhild Andersen blir oppskjært og får ikke sove før det har gått lang tid. Hun krøp godt under dynen, forteller hun selv. Hele episoden varte i 7-8 sekunder. Hun merket seg at like før lyset dukket opp i pipeventilen, hadde hun følt en mummenhet og prikking i begge skuldrene, akkurat som om hun hadde lagt dem doven og blodet begynte å strømme tilbake i dem igjen. Hun kunne også fortelle at hun hele tiden før og etter episoden hadde hørt sauene utenfor i regnet, men mens det hele pågikk var det helt stille der ute.

Torsdag 20,09, utpå formiddagen, stod hun i potetåkeren og ville tørke bort noe hun trodde var jord på haken. Hun strøk derfor kraftig over haken for å fjerne det, men da kjente hun at det gjorde ondt og at det føltes som noe små nupper satt i huden. Da hun senere så seg i speilet, virket det som et brannså. Det var på størrelse med et frimerke.

Søndag 23,09, kunne jeg ved selvsyn se dette merket, og det minnet om brannså. Hun har ved senere undersøkelse hos lege fått konstatert at det var et forkjølelses-sår (selv om hun ikke var forkjølet). Hun opplyste under intervjuet at hun hadde sett filmen: Nærkontakt av tredje grad. Hverken fru NN, eller Gunhild Andersen har hatt tilsvarende opplevelser tidligere.

Dag Ove Johansen / Nord.

- [0] -

S V E R I G E.

Flere vitner til lydløst UFO.

Lars Edler, Bergvik i Gällø, ca. 7 mil sydøst for Østersund, beretter i et telefonintervju med GICOFF Information, følgende:

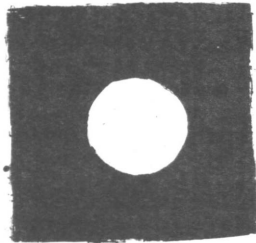
"Jeg hadde et ærend ut på gårdsplassen. Nettop som jeg kom ut, så jeg et intensivt lysskjær fra et objekt som befant seg i luften ca. 100 til 150 meter oppe."

Det sterke lyset gjorde at han ikke kunne se noen konturer. Objektet, med sitt sterke rødlig lys, kom inn fra øst med kurs mot Revsundssjøen.

Lars Elder fortsetter: "Det lyste opp skog og mark, og da objektet passerte sjøen, avspeilet lyset seg i et område av minst 1000 meter. Samtidig gjorde det en kursendring og forsvant i nordøstlig retning."

Det merkelige var at objektet, som endret høyde alt etter terrengets beskaffenhet, forflyttet seg helt lydløst. Det holdt seg også hele tiden i samme høyde over bakken, ca. 100 til 150 meter. Hastigheten var lavere enn det som vanlige fly bruker å ha. Objektets størrelse var vanskelig å bedømme", sier Edler, "men den anslagsvise størrelse var noe mellom månens og stjernenes". Edler som anslår observasjonstiden til minst fem minutter, er absolutt sikker på at det ikke var noe fly han så.

Edler er ikke den eneste som så det underlige fenomenet. Ti minutter etter Edlers observasjon, ble Anna Person i Hackås, sammen med sin 15-årige sønn, vitne til hvordan objektet lydløst gled frem gjennom luftrommet. Fra sitt bosted, som ligger relativt høyt, fikk de se et sterkt lysskinn. Skinnet kom fra et objekt som begge oppfattet som en rund kule.

Objektet forflyttet seg hele tiden i en høyde av ca. 100 til 150 meter i nordøstlig retning mot Østersund. Et skogholt, som ligger 600-700 meter fra huset, ble opplyst av en lyskjegle, rettet ned fra objektet.

Til tross for at mor og sønn hadde gått ut av huset, kunne de ikke høre lyd fra objektet.

Andre iakttakere av objektet, er ektefellene Inez og Bengt Rehnstedt fra Gällø. De gjorde sin observasjon ved samme tid som Edler. Ekteparet kjørte i bil da de fikk øye på objektet. De så en sterk lyskjegle som i lav høyde passerte over Gällø i nordøstlig retning. Hastigheten svarte til et fly's. For å bedre kunne se objektet, som passerte lydløst, stoppet de bilen og steg ut. De oppdaget da at det objektet som først fanget deres oppmerksomhet, ble fulgt av et mindre objekt under det første. Det siste var også lysende.

Fenomenet ble også sett av Åke Olsson, Grønviken. Olsson gjorde sin observasjon fra gården, og han er helt overbevist om at det ikke var noe helikopter eller fly som sås på himmelen, enn mindre noen stjerne.

Skövde Nyheter/GICOFF Information.

Overs: Egon Nielsen.

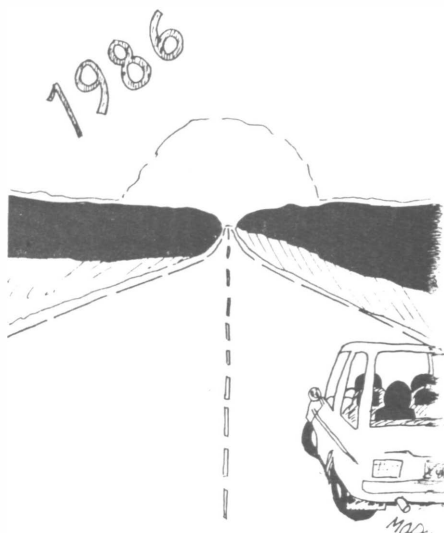
Tre kvinner ser årstall på himmelen.

Västmanland, Köping. 21. august-78.
klokken 19,10.

To sykesøstre og en prestefrue, iakttok sifrene 1986 mot en klar himmel. De ble meget forbløffet, og undres ennå om det kunne dreie seg om et religiøst budskap... Lignende fenomen er iaktatt utenlands, men visstnok første gang i Sverige. I henhold til fenomenets spesielle natur, vil Köpings-kvinnene være anonyme. En av sykesøstrene, bilføreren, beretter for rapportsentralen:

"Vi kom kjørende gamle E-18 fra Munktorp og var på vei inn mot Köping, da en av oss ropte: Se, et årstall på himmelen!" Jeg kjørte bilen ut mot veikanten og stoppet, og vi kunne nå alle tre årstallet 1986 på himmelen i nordvestlig retning. Sifrene stod som blågrå tåke mot en klarblå himmel. Solen var på helling og et rødt felt syntes under sifrene.

Sifrene syntes meget klart og tydelige, og de hadde en antatt størrelse av ca. tre desimeter. Vi befant oss nær byen, akkurat der fartsskiltene viser 70 km. Flere biler passerte oss, men ingen stoppet.

Etter å ha betraktet dette i fem minutter, fortsatte vi inn til Køping. Vi så hvordan ett-tallet forsvant først, siden ni-tallet og seks-tallet, så ble også åtte-tallet borte.

UFO Information 1/79/overs: F.W.K.

N E R K O N T A K T.

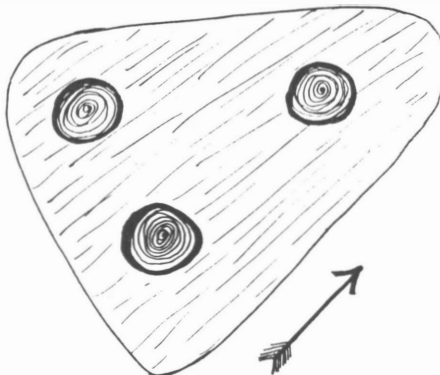
Södermanland, Åkers Styckebruk 17. febr. 1978.

Fru Irene Lindstrøm forteller til Rapportsentralen om en merkelig nærkontakt, dog med kort varighet:

"Jeg var ute og det var stjerneklart og vindstille, månen var oppe. Plutselig opptrådte på himmelen en meget skarp "lampe" med hvitt lys, i ca. en km's avstand fra meg. Den var synlig i 30 til 45 sekunder, og så - bare forsvant den!

Etter å ha spassert videre ca. en kilometer fra den første plassen mot Centralskolen, kom plutselig nå et stort objekt, ca. 100 til 150 meter over meg, fra nordøst. Det lyste med et fast, konstant lys i ulike farger. Objektet var 25-30 meter i diameter, og det hadde ingen vinger eller utstikkende deler. Jeg så det rett underifra og hørte samtidig en lyd, lignende den som høres når det blåser i en granskog. Denne lyden hørtes i kombinasjon med en svak vislende tone.

Formen var liksom trekantet, men med avrundete hjørner. På undersiden (som var den eneste jeg så), satt tre mørke, runde moduler. Hele observasjonen varte 10-15 sekunder, hvorefter objektet hadde passert over meg og forsvant bak Centralskolens tak i sydvest".

UFO Information 1/79 / overs: F.W.K.

Ved å abonnere på INTERNT UFO FORUM, støtter du UFO-forskningen. Norsk UFO Center samarbeider over landegrensene. Til dette arbeid trenger vi din støtte. Bli abonnent!

" PRESSEBREV OM UFO-SVEV "

Norsk Ukeblad nr. 31. 31. juli -79. : Tatt til fange av en ufo. Amerikaneren Bill Herrmann blir tatt ombord i romskip av små vesener. Blir tatt under hypnose og forteller om sitt møte med romvesener.

Gudbrandsdølen og Lågen Tidene 5. september: Vinstramann på UFO-møte i London. Fylkesleder i NUFOC: Per Ottesen blir intervjuet om UFO-kongressen i London 26.-27. august i år.

Ny Dag 24. august. (Dansk): To så UFO i Nr. Ørslev. Karl Ewald Hansen og hans mor, Marie Hansen, ser en metallskinnende gjenstand fly rundt i deres hage for plutselig å fly til værs i full fart.

Bergens Arbeiderblad. 5. september: Jul-ansatte sier UFO eksisterer. Ansatte i firmaet Jul i Nor på Gulsbogen, hevder at de tidlig fredag morgen så en flat gjenstand som beveget seg mot øst på himmelen.

Verdens Gang 19. september: Politiet i Bayern meldte i går at minst ti av delstatens tjenestemenn - uavhengig av hverandre - observerte tre flyvende gjenstander som forsvant i stor hastighet.

Søndags Aktuelt (Dansk) 16. september: Svever et fremmed romskip rundt jorden? Russiske vitenskapsmenn mener at et fremmed romskip er eksplodert i en bane 1240 miles over jorden, men det skjedde to år før den første Sputnik ble sendt opp, så romskipet er av ikke jordisk opprinnelse. (Samme artikkel i "VI MENN" nr. 40. 2. oktober.)

Telemark Arbeiderblad. 20 september: Forsgrunnsjenter så UFO.

Tønsberg Blad. 21. september: UFO over Tjøme? Gjenstanden utstrålte et regelmessig lys, men i tillegg sendte den ut kraftige blinkende lys ned mot jorden. To ganger blinket den over Sandefjord før den passerte Tjøme og forsvant mot øst.

Bergens Arbeiderblad. 25. oktober: ORIONIDENE ER HER... En lysende gjenstand på morgenhimmelen ble i går observert i store deler av Hordaland og Rogaland. Gjenstanden eksploderte med et kraftig lysglimt. (Det var en rakett-dyse fra en av Kosmos-satelittene som kom inn i atmosfæren og brente opp).

Bergens Tidende. 25. oktober: Ildkulen på himmelen var Stjerneskudds- sverm. (Samme hendelse som omtalt i B.A.)

"Sunnhordland" 26. oktober.: Lysande tingest i Sprakande gul/grønt over Bømlalandet. (Se BA og BT).

Agderposten 26.10.79. "De gåtefulle UFO'er". Vår mann i avd. SØR, med ny artikkel om UFO-problemet. (Hans Aass).

Bergens Arbeiderblad 31. oktober. NASA-ekspert med skarp advarsel: Nå må UFO-logene virkelig skjerpe seg. James Oberg, en ingeniør ved NASA's romkontrollsentral i Houston, Texas, fyrer av denne salven i en prisbelønnet avhandling som nettopp er offentliggjort i det britiske uketidsskriftet "New Scientist". "UFO-entusiaster skader sin egen sak ved sin lettsindige omgang med vanlig vitenskapelig arbeidsmetodikk", skriver han. "Hvis de brukte mer seriøse metoder, kunne de kanskje yte et virkelig bidrag til utvidet forståelse av universet".

(Selvfølgelig finnes det mange useriøse UFO-sammenslutninger i USA. Men James Oberg generaliserer.... Hva med NICAP, APRO og for ikke å snakke om Hynes "Center for UFO Studies"??)

Verdens Gang 3. november: UFO-ringen er joggebane? (Espervær-avtrykket igjen. Journalist Kai Otto Hansen med "dødfødt artikkel"),

Bergens Tidende 12.11.79.: Dykkere skjuler himmelsteinen. Svane vatnet skjuler likevel himmellegeme. (Avisen skriver om froskemenn fra Florø som var i ferd med å heve noe som kunne være den nylig lokaliserte jernmeteoritten som i vinter falt ned i Svanevatnet. Da BT's fotograf dukket opp, senket froskemennene steinen igjen, da klubben medbragte fotograf skulle ta det første bildet av sensasjonen.)

Bergens Tidende 14.11.79. Ildkule ved Bodø. Widerø-fly på vei inn til Bodø, melder om et kraftig lys på himmelen i nord. Fra flytårnet kunne man se en svær ildkule på vei sørover lavt over horisonten.

Bergens Arbeiderblad 13. november: Tull i BT. "Berre gråstein i Svanevatnet. Torgeir Nygård i Florø Froskemennsklubb, tilbakeviser påstanden i BT at der skal befinne seg en meteoritt i Svanevatnet.

Morgenavisen 13. november: Fly forfulgt av UFO. Et spansk passasjerfly med 109 passasjerer om bord måtte nødlande i Valencia natt til mandag, etter at flykapteinen hadde meldt at flyet ble forfulgt av et UFO.

BT. 15. november: Spansk flyger ble vettskremt av UFO. (en mere detaljert fremstilling av hendelsen) Den 34 år gamle piloten, Francisco Lerdo de Tejada som satt ved spaken på den spanske Caravellen, stod onsdag frem for å fortelle hvorfor han plutselig stupte 4,500 meter med en charter-last av vest-tyske og østeriske turister og landet et helt annet sted enn målet, Tenerife på Kanariøyene. Den spanske samferdselsministeren, som har gitt ordre til grundig utredning av saken, sier at han tror på UFOer.

BT 19. november. UFO i Modalen. To kvinner så fredag en gjenstand på himmelen som de ikke kunne identifisere. For dem så det ut som om gjenstanden befant seg i 500-600 meters høyde, og den strålte i skiftende farger. Den gikk langsomt i 10 minutter, men deretter forsvant den i stor fart østover. Ingen lyd ble hørt i forbindelse med observasjonen som fant sted kl. 22,10.

Godt sagt!

EKSPERTER:

"Det vi lett glemmer er at den som er autoritet på ett felt ikke nødvendigvis behøver være det på et eller for den saks skyld, på flere andre. Med andre ord, vi lytter kanskje for ofte til folk som egentlig ikke vet noe mer om saken enn vi selv".

Farsund Avis.

Suomen Ufotutkijat ry.

UFO-forskningen i Finland

KVARTALS-RAPPORT Nr. 2/79

I løpet av 2. kvartal 1979 mottok UFO-forskningen i Finland 12 UFO-rapporter, hvorav 2 rapporter innenfor perioden. Fire hendelser klassifiseres som UFO's, men alle disse hadde funnet sted før perioden.

I nyhets-medier var det bare 22 artikler og radiosendinger vedrørende UFO-hendinger. I løpet av den foregående periode var antallet 5 ganger høyere.

Det fortsetter å være usedvanlig stille på UFO-fronten i Finland. Etter våren 1975 har det ikke vært noen videre UFO-hendelser i Finland.

I følge kritikken er UFO-fenomenene ganske enkelt masse-hysteri skapt av nyhets-media. Materialet som vi har samlet understøtter ikke denne hypotesen! Som et bevis på dette kan vi vise til nyhetsflommen fra Australia og New Zealand i januar, som ikke bevirket noen økning i antall UFO-rapporter i Finland.

I tiden 15.-17. juni 1979 hadde Finlands UFO-forskning det tradisjonelle sommer-treff for sine medlemmer i Kuhmoinen i Midt-Finland. Program: foredrag om laboratoriestudier av finske UFO-fragmenter, om F.N.'s UFO-debatt, om utviklingen av internasjonalt samarbeid, om feltforskning, om parapsykiske synspunkter på UFO-forskningen, og om den første finske UFO-film.

Overs: Rigmor Kalvik.

C A N A D AVAR DET EKTE UFO-FOTO's?

Montreal (CP-Special) - To menn forteller at de hadde et skremmende møte av første grad - og hevder at bildene deres bakker opp historien.

Jaques Lavoie, 30 år, og Richard Huot, 36 år, begge fra distriktet omkring Ile Perrot, sa at de campet i nærheten av Lake Baskatong - i åshøydene til La Verendrye Park, omtrent 320 km. nordvest for Montreal, lørdag kveld da et lyst, glødende objekt styrtet ned fra himmelen og sendte dem løpende skrekkslagne rundt omkring i snøen.

Da det syntes å forsvinne, kom de to tilbake og fant det i nærheten av innsjøen "stille svevende over vannet".

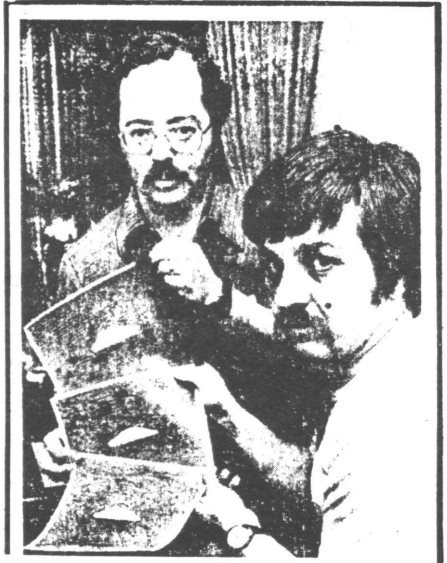
De sa at de fotograferte gjenstanden med et 35 mm kamera. De grovkornete bildene viser et uklart, ovalformet rundt objekt i en "sjø" av svart. Et svakt omriss av noe som kan være trær og overflaten av innsjøen, er synlig på noen av negativene.

Lavoie og Huot, sa at gjenstanden var synlig i ca. 30 sekunder.

"Hvis vi får tak i UFO-bildene, skal vi analysere dem for å bevise eller motbevise observasjonen" uttalte Marc Leduc fra UFO Quebec til the Sun i går kveld.

The Toronto Sun 15. mars -79.

Overs: Marit Boge.

U S A

Richard Huot, til venstre, og Jaques Lavoie med UFO-fotoene.

VAR DET NÆRKONTAKT ELLER FLYKONTAKT ?

Mens de fleste beboere fremdeles lå og sov natt til 3. februar, kan en nærkontakt av 1. grad ha funnet sted i Winnetka. Steve Story fra Skokie, sier at han så et UFO over parkeringsplassen til A & P, ved Green Bay Rd. i Winnetka ca. kl. 05,40 om morgenen.

Story, som er ansatt ved Tower Rd. Texaco-stasjon, sier at han satt i sin parkerte bil i A & P, og drakk morgenkaffen sin da han fikk øye på et lys i det fjerne som beveget seg østover.

"Det var tåket. Først trodde jeg at det var et fly, og så kom det nærmere. Foran var der tre firkantede vinduer. De lignet glassmalerier, 5x6 fot.

I følge Story, lyste det hvitt fra vinduene. Fronten var firkantet og ble avlang lenger bakover. "Det kom nesten rett over meg ca. 500 meter oppe. Da kunne jeg konstatere at det ingen lyd kom fra gjenstanden, men jeg kunne ikke se fargen på den. Jeg slo av motoren og lysene og kom meg ut av bilen. De tre lysene forsvant og to røde kom på fra undersiden. De var runde, en på hver side av fartøyet".

Så kjørte Story til politistasjonen. "Jeg var ikke så redd, men jeg ønsket at noen andre skulle se det, og det var ingen andre på veien". Men da politiet kom på stedet, var det intet å se.

I følge Allan Hendry fra UFO-senteret i Evanston, hørtes rapporten ut som om det var et fly som tok av fra O'Hare Airport.

De firkantede lysene var de eneste detaljene som var forskjellig fra et fly" og i mange av disse rapportene er

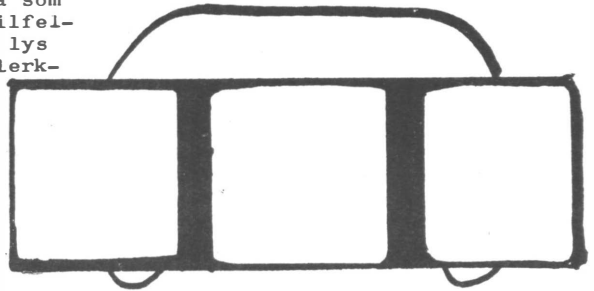
første bud å bestemme hva som er nøyaktig. I ni av ti tilfeller vil folk ta en rad av lys og sverge på at de er tallerkenformet. Det er et komplisert spill, derfor er det at vi legger så stor vekt på en observasjon flere har sett".

Dessuten så han ikke at det forsvant, og vi synes det er meget viktig å få vite hvordan det forsvinner".

Men Story insisterer på at det ikke var et fly. "Det var mye større og laget ingen lyd".

Den 2. februar ble en lignende observasjon gjort i Wilmette. En person ringte inn og rapporterte at han hadde sett lys-formasjoner, tre røde og tre hvite med to røde lys på toppen. Rapporten fortalte at lysene ble slått av og at det forsvant i det fjerne.

I følge senteret, var denne observasjonen sannsynligvis også et fly.

Wilmette, Ill - Winnetka Talk, 16. febr. -79- Overs: Marit Boge.

U

NÆRKONTAKT MED FJERNSTYRT UFO ?

Prospect, Ky. - Langstrakte Bridge Road slanger seg milevis gjennom delvis bebodde Oldham fylkes skoger og enger, før den retter seg ut i nærheten av den lille byen Brownsboro.

For "troende", ville veien være et utmerket sted for et møte med beboere fra andre planeter - en nærkontakt av tredje grad.

Og en 20-årig mann fra Oldham fylke, som fortalte en historie under hypnose, hvilken han ikke kunne fortalt uten den (hypnosen), er overbevist om at han hadde en slik nærkontakt inne i et fremmed romskip.

The Center for Unidentified Flying Objects Studies, Evanston, Ill, en gruppe som har viet seg helt til seriøse studier av UFOer, nedskrevet historien som en, av bare tre internasjonale nærkontakter av tredje grad i hele 1977.

"Jeg visste at om de hadde ønsket å skade meg, så kunne de ha gjort det", sa mannen om sin bortførelse inn i et romskip. "De kunne ha gjort hva som helst med meg, jeg var helt maktesløs - men det gjorde de ikke".

Mannen ønsker ikke sitt navn offentliggjort, så vi kaller ham Jeff. Han er uteksaminert ved gymnaset i Oldham, hvor han var en gjennomsnitts-student. Han arbeider med gårdsdrift. Han sier han er måteholdsmann og bruker ikke harde stoffer. Han er en tettbygd, lavmælt mann, som først nå er villig til å snakke om sitt møte, selv om det hendte for over et år siden.

"Kanskje en dag, er jeg villig til å si at det var m e g og tilkjennegi mitt navn, men det vil jeg ikke ennå", sa han.

Historien begynner en januar-natt den 27. i 1977, da Jeff kjørte hjem langs Covered Bridge Road, fra sin venninnes hus i Brownsboro. Både han og venninnen sa at han kjørte avsted i jeep'en omkring kl. 1 om natten.

Den 5-6 km. lange veien hjem tar normalt omkring sju minutter. Jeff sa han kjørte vestover ca. 4 kilometer fra krysset mellom Covered Bridge Road og U.S. 42, da han så en ildrød glo på himmelen. Han så at gloen kom fra en rektangulær gjenstand, omkring 40 fot lang og 20 fot høy, som hang over trærne i ca. 100 fots høyde over bakken.

Jeff fortalte at han hadde sett lignende gjenstander på samme stedet flere ganger i de siste fem årene, men de hadde vært hvit-lysende. "Og det var første gang jeg hadde sett én når jeg var alene", sa han.

Jeff husker at den røde gloen og jeep'en ble dradd mot hverandre. Han sa at gloen var altfor skinnende å se på, men han kunne ikke få øynene fra den. Han var vettskremt og husker fremdeles ikke om han på det tidspunkt enda hadde kontroll over jeep'en eller ikke. Så plutselig skjøt den røde gloen avsted over himmelen mot nordvest. Jeff var rystet, men i stand til å kjøre hjem. Jeff's mor husker hvordan det var da han kom hjem den natten:

"Han visket til meg at jeg måtte komme med ham", sa hun. "Han fortalte meg at jeg aldri ville tro det som hadde hendt ham. Jeg tok ham med ut på badet, og øynene han hadde ringer rundt seg som om de var av rød neon. Han ønsket ikke å si noe foran alle de andre, men han var gjennomrystet.

Jeff og hans mor konstaterte enda en merkelig ting. Jeff hadde kommet hjem ca. 01,45. Den syv-minutters lange turen hadde tatt 45 minutter. Tidsforløpet plaget Jeff mer enn noe annet. Moren hans, som også hadde sett gjenstander på himmelen på omtrent samme sted som Jeff, hadde en venn som hadde gransket UFO-hendelser. De hadde diskutert tilfeller der mennesker var blitt hypnotisert for å kunne huske detaljer om sin nærkontakt. Neste dag ringte Jeff til Lawrence Allison i Louisville, og Jeff, venninnen og ufologen reiste for å treffe ham.

"Jeg var redd til å begynne med", sa Jeff, "men så tenkte jeg at jeg ville gjøre det".

Allison sa at han tok Jeff tilbake til barndommen hans og bragte ham så fremover år for år til den kvelden hendelsen inntraff. Da stoppet han og lot Jeff fortelle hva som hendte inne i romskipet. Jeff har en nedskrevet kopi fra møtet som ble tatt opp på bånd, og Allison bekrefter Jeff's historie.

"Jeg er overbevist om at han enten så noe, eller tror han så noe", sa Allison.

Jeff sa at han ikke kunne huske noe av det som hendte inne i romskipet før han ble hypnotisert.

Under hypnosen sa Jeff at han ikke kunne huske å ha forlatt jeep'en men han visste at han ble dradd opp til et punkt mellom romskipet og bakken. Så ble romskipet plutselig svart, så hvitt og så var han ombord i skipet i et opplyst sirkelrundt hvitt rom omtrent 20 fot i diameter og 20 fot høyt.

Han fortalte videre at der var tre "maskiner" i rommet (se tegning som er tatt fra The International UFO Reporter, det månedlige magasinet for UFO-observasjoner), men det var ingen humanoider å se.

En stor svart maskin til venstre for ham var 15-20 fot høy med en ruglet overflate. En mindre rød maskin var på hans høyre side, og en hvit maskin omkring 6 fot høy, fylt med et glødende lys, stod foran ham. Han sa at maskinene "snakket aldri til ham men han følte hva de ønsket, og det virket som den hvite maskinen var "sjefen".

"Jeg kunne ikke bevege meg. Jeg var maktesløs. Den svarte maskinen kom nærmere og rørte meg med armen sin, og det var som å røre en nervespiss. Det gjorde så vondt at det nesten bragte meg ut av trancen".

Han følte at den røde maskinen ikke ønsket å røre ham, men ble beordret til det av den hvite maskinen. Han sa at til slutt rørte den røde maskinen ham ved tinningen og skulderen, og det følte som en nål ble stukket i ham.

Maskinene beveget armene sine langsomt oppover og nedover kroppen hans og så enten smeltet sammen med, eller forsvant bak den store svarte maskinen. Han følte at hele romskipet vibrerte "som en båt på vannet" under hele undersøkelsen. Han fortalte at den hvite maskinen laget en lyd som høstes ut som om "noen pusset tennene eller brukte sandpapir". "Jeg antar at de ønsket å få en kjemisk prøve eller å gi meg en fysisk test".

Jeff er fremdeles tåket (uklar) når det gjelder siste del av undersøkelsen. Han sa at maskinene smeltet sammen og forsvant. Så forsvant romskipet og han var tilbake i jeep'en på vei hjem.

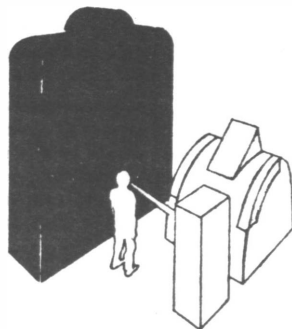
Øynene hans var blodskutte og betente i dagevis etter hendelsen, og han var øm der maskinene hadde rørt ved ham. Moren bekreftet at føttene hans ble svært sprukken og blåmerket et par uker etter hendelsen. Og i månedsvis etterpå brøt han ut i kaldsvette nesten daglig for så å kaste opp.

UFO-granskningen og det hypnoseske møtet ble bragt frem for Allan Hendry, som er ansvarlig redaktør for The International UFO Reporter. Hendry sa at offentliggjørelsen hans er viet til å skille UFO-fakta fra bløff, og minst 90% av UFO-rapportene er verdiløse.

Hendry sjekket med Bowman og Standiford fields og med lufthavnen i Indianapolis, men de hadde ikke noen merkelige observasjoner på radar-skjermene den natten.

Han sa at senteret med vilje har hypnotisert mennesker de visste ikke hadde hatt noe møte med UFOer, for å teste deres reaksjoner. Og de fleste var i stand til å riste av seg et forbløffende antall fakta om romskip, men ingen hadde den umåtelige følelsesmessige responsen til et møte slik som Jeff hadde hatt.

Courier-Journal, Ky. 10 mars 1978. Overs: Marit Boge.

HAVARERTE UFO-FARTØY OG 'SMÅ MENN' v/Gray Barker.

Fortsettelse fra nr. 4/79. Oversetter: Per Ottesen

'Dr. Gee', som vi omtalte i forrige nr., forlot arbeidet han hadde for regjeringen i juli 1949, hovedsakelig på grunn av at lønnen var så latterlig lav i forhold til hva han kunne få på det "åpne marked". I og med at han var spesialist i geomagnetisme, ble han ansatt som konsulent hos en rik oljemagnat (som forresten selv var geofysiker), og som med instrumenter han selv konstruerte, drev undersøkelser i Mojave-ørkenen.

Oljemagnaten var en nær venn av Scully, og det var gjennom ham han fikk høre om disse havarerte tallerkene. Han møtte derfor dr. Gee minst ved to forskjellige anledninger da vitenskapsmannen var i Phoenix på forretningsreise. Vitenskapsmannen snakket da fritt om disse hendelsene til olje-mannen og Scully (dette var høsten 1949) og ved en senere anledning bragte han med seg den lille radioen, fotografiene og det andre han hadde tatt fra tallerkenen.

Det som forundrer oss mest er den åpenbart "slappe" måten dette ble behandlet på, tenk bare på at vitenskapsmannen hadde fått lov til å ha en "tallerken" i sin varetekt hjemme for å drive undersøkelser. Men dette forandret seg fort, for allerede i begynnelsen av 1950, ble regjeringens "Project Saucer" skrinlagt, alt ble konsekvent benektet og sikkerhetstiltakene ble strammet vesentlig til. Og vitenskapsmennene visste bedre enn å snakke, for regjeringen hadde alt for stor innflytelse når det gjalt tildeling av forskningsoppgaver og pengemidler.

Men Scully nektet å tie, og hverken mr. Gee eller oljemannen følte seg helt bundet, og som et eksperiment for å undersøke publikums evne til å ta i mot opplysninger om Flyvende Tallerkner, holdt oljemannen en anonym gjesteforelesning for "The Elementary Science Class" på universitetet i Denver i mars 1950.

Men dette ble kjent, og en del viktige personer (for universitetet) forlangte å få vite hva som foregikk, og alt dette bråket førte til at olje-mannens identitet ble kjent, han het Silas M. Newton. Men det som er viktig i denne sammenhengen er at 50% av tilhørerne på forelesningene ble overbevist om at han snakket sant, og dette er et meget godt resultat, tatt i betraktning av at ved en samtidig undersøkelse var tallet 26% på landsbasis.

Men, samme i hvilken grad Scully's bok ble tatt alvorlig blandt publikum, forsvant denne eventuelle tiltroen raskt etter at en artikkel skrevet av J.P. Cahn, ble trykket i magasinet "True". - Når man undersøker Cahn's "avsløringer", finner man at han stort sett har konsentrert seg om å angripe personer, og i særlig grad Newton, i stedet for å konsentrere seg om det saken virkelig gjalt, nemlig påstanden om at Flygende Tallerkner hadde havarert. Men om dette er sant eller ei, det ble i alle fall meget upopulært både å forske i - og å skrive om disse ryktene som fortsatte å eksistere, tross Cahn's artikkel, om havarerte Tallerkner og mannskapet i dem.

Dette ble den foreløbige avslutningen på disse teoriene. Nye ting ble lansert, som andre dimensjoner, psykologisk-orienterte teorier osv-osv., og den eneste gangen det var tegn på at noen åpenlyst ville gjenopplive små-menn-i-havarerte-tallerkner-teorien, var da to filmselskap i 1976 ville lage film om disse tingene, men begge selskapene oppgav idéen og alt døde hen igjen.

Men så sprang bomben - Leonard H. Stringfield, en av dem som har drevet UFO-forskningen lengst, har hatt egen organisasjon, har utgitt bladet: "Orbit", som har vært PR-mann for NICAP, som har bakgrunn fra flyvåpenet, og som i dag er direktør i: Mutual UFO Network, MUFON, og er Ohio-representant for Ground Saucer Watch (GSW), og i det hele tatt en meget innflytelsesrik og anerkjent kapasitet innen UFO-forskningen - han rykket plutselig ut og fortalte at han hadde nye bevis på dette området, og at han ville presentere et dokument i den anledning på MUFON-symposiet i Dayton, Ohio, i 1978. Dette overrasket ufologene voldsomt, og fra her, lar jeg Gray Barker igjen overta ordet:

"Min egen reaksjon var som alle andres: Fra et "politisk" synspunkt var dette utspillet meget uklokt. UFO-logien skiftet raskt fra "skrue-og-mutter" interplanetarisk tenking til gradvis akseptering av de alternative teoriene foreslått av Keel og andre som representerte "den nye bølgen". For det første indikerte påstanden om funn av havarerte UFOer og deres mannskap fysisk og sannsynligvis utenomjordisk opphav, og passet derfor ikke sammen med den "nye bølgen". Men det som verre var: Hele idéen om et slikt opphav var fortsatt en "varm potet" takket være oppstyret rundt Scully i sin tid. Skampletten som syntes å henge ved Scully-saken, satt fortsatt fast i minnet til de "gamle" UFO-forskere, og videre var mange av de yngre ufologene tilbøyelig til å forkaste og ta avstand fra mesteparten av de gamle data, uansett hvilket opphav de hadde. Selv om jeg aldri har nøtt med å bryne nesen på "The Establishment" inkludert dets uppersteprest, John Allen Hynek, visste jeg at Stringfield var en av de få tidligere etterforskere som sakte men sikkert hadde blandet seg med de etablerte, og fortsatt hadde stor innflytelse i UFO-forskningen. Hans evner som PR-ekspert hjalp ham til å opprettholde den posisjonen, men likevel undret jeg meg over hvorfor han tok sjansen på å spolere alt sammen ved å gjenopplive et så kontroversielt tema. Det kunne bare være to løsninger på dette spørsmålet: Stringfield var enten gal, eller veldig modig.

La meg i mellomtiden si min egen mening om dette temaet: "Helt fra de første år i UFO-arbeidet har jeg betvilt at UFOene hadde et utenomjordisk opphav. I min første bok, og mange senere arbeider, har jeg drøftet alternative teorier. Selv om idéen om havarerte UFOer med mannskap i, alltid har pirret min nysjerrighet, ja til og med etter at jeg skrev en artikkel om dette emnet for UFO Report, har jeg forblitt skeptisk til denne UFO-tradisjonen. Men fortsatt florerer rykter om slike funn av "tredje Grad", og derfor..., ja, derfor kan det være noe i dem....

Hadde noen annen, ja nærmest hvem som helst utenom Stringfield, stått bak dette, ville jeg ved "den sunne fornuft" ha avvist det, men mannen bak dette nye synet på dette temaet gjør saken - i alle fall for min del - til noe som fortjener å bli tatt alvorlig. Det var tross alt Stringfield som var en av de første som fikk landsomfattende publisitet ved å henlede oppmerksomheten på UFO-fenomenet. Mens den ledende UFO-organisasjon på den tiden, NICAP, ikke turde å diskutere UFO-observasjoner hvor humanoider var innblandet, og før Coral og Jim Lorenzen begynte å gjøre folk oppmerksom på humanoidene gjennom sine billigbøker - hadde Stringfield allerede publisert sine første "små-menn" rapporter, noe som fortsatt er generelt akseptert den dag i dag hos "de etablerte", bare det ikke er i forbindelse med havarerte eller kaprede farkoster.

Stringfields evne til å blande seg med de etablerte, viser hans høye intelligens, og hans pionær-arbeidet innen UFO-saken viser hans mot, men over alt dette viser hans evne til å beholde sin posisjon blandt de etablerte gjennom alle disse årene en enda større egenskap, nemlig integritet. Jeg tror derfor på Stringfield, og mener vi må lytte til hva han har å si oss. Jeg mener også at han må få lov til å beskytte sine kilder til han mener tiden er inne til å offentliggjøre dem. La oss prøve å kvitte oss med merkelappen "Scully" for en tid, og la Stringfield presentere oss for sine nye opplysninger (selv om hans data, samlet fra svært forskjellige og spredte, individuelle kilder, synes å støtte Scully's beretning....)-

I neste nummer vil vi ta for oss de sakene som Stringfield har arbeidet med, og som han påstår han har bevis for er sannferdige, fortalt av troverdige vitner. Det blir redegjort for hvorfor vitnenes identitet må hemmeligholdes, og selv om det hele virker troverdig bør man vel ta dette med en "klype salt". I alle fall er dette stoff som fortjener å offentliggjøres, for interessant er det i høyeste grad, særlig da disse rapportene går langt opp i 1970-årene.

- [0] -

E N G L A N D.

"THE KRANKIES" BLE FORFULGT AV ET UFO.

Ian og Janette Tough, var en suksess i BBC's nyttårs-show, som "The Krankies", men hva seerne ikke visste, var at de hadde en merkelig kontakt på veien dit. (Glasgow)

Ian og Janette kom så langt som til Darlington. Snøstormen som pågikk, blokkerte veiene, og togene var innstilt, så BBC leide et fem-seters fly som skulle få dem til Glasgow.

På veien dit gikk plutselig alle instrumentene amok. Piloten la skylden på all snøen.

Så hørte de plutselig en summende lyd. - Merkelige blå og røde lys dukket opp foran dem. I neste sekund ble lyden høyere, og lysene var rett over dem. Ian og Janette så en lang, ovalformet, skinnende hvit gjenstand som svevet over flyet deres.

Ja, det var et UFO, og det konsentrerte seg om dem, akkurat som det, som fulgte etter det flyet på New-Zealand.

Piloten hadde aldri sett noe lignende, og ca. fem minutter fulgte UFOet etter flyet, da det plutselig forsvant i et lysglimt av blått og rødt. Ian og Janette var helt målløse...

Men, det var mere spenning i vente på veien hjem.

Et plutselig snøfokk blåste flyet ut av kurs, og da de noen timer senere var innen rekkevidde av Newcastle Airport, begynte motoren å harke og hoste. De holdt på å gå tom for bensin. Heldigvis klarte piloten å lande på den nedisete rullebanen med de siste dråper av tankfyll.

"The Sunday Post" 7. januar -79.

Overs: Odd Gunnar Røed/Øst.

DE SMÁ GRÖNNE MENN

